

VERS FÖR VERS TAFSIR KAPITEL 88 al-Ghashiyah

SURAT al-Ghashiyah - Kapitel 88

Det som skall överskugga allt

DEL 1 Vers 1-10

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN](#)

88:1

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ

HAR DU hört talas om Det som skall överskugga allt?

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:1 – هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ

”Har berättelsen om den överväldigande nått dig?”

Teologisk innebörd

Versen inleder suran med en retorisk fråga som väcker uppmärksamhet och förväntan. *al-Ghashiyah* ("den överväldigande") är ett av Koranens namn för domens dag – en dag som kommer att överväldiga allt och alla med sin kraft, klarhet och konsekvens.

- Frågan riktas till Profeten ﷺ men gäller alla människor: har du verkligen reflekterat över domens dag?
- Teologiskt är detta en väckarklocka – en påminnelse om att den yttersta verkligheten är nära, och att vi måste förbereda oss.
- Versen inleder en sura som beskriver både de fördömda och de belönade, med starka bilder av domens dag.

Språklig och retorisk analys

- هَلْ (**hal**): Frågepartikel – används för att väcka uppmärksamhet och inbjuda till reflektion.
- أَتَاكَ (**ataka**): "har nått dig" – perfektform, andra person singular maskulin – riktad till Profeten ﷺ, men också till varje lyssnare.
- حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ (**hadithu al-ghashiyah**): "berättelsen om den överväldigande" – *hadith* betyder berättelse, nyhet, påminnelse; *al-ghashiyah* är ett namn för domens dag, från roten غ-ش-ي som betyder att täcka, överväldiga, svepa in.

□ Retoriskt är versen kort, rytmisk och suggestiv. Den använder en fråga för att skapa nyfikenhet och allvar. Kombinationen av *hadith* och *al-ghashiyah* antyder att detta inte är vilken berättelse som helst – det är den mest avgörande.

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han tolkar *al-ghashiyah* som domens dag, som överväldigar allt. Frågan är en uppmaning till att lyssna och ta till sig det som följer.

al-Jalalayn

Förklarar att versen syftar på domens dag, och att *hadith* betyder en viktig berättelse som väcker insikt.

Ibn Kathir

Han kopplar versen till andra suror som börjar med frågor (t.ex. al-Naba'). Han betonar att *al-ghashiyah* är en dag som sveper in hela skapelsen i sin verklighet.

al-Sa'di

Han ser versen som en pedagogisk inledning: den väcker uppmärksamhet och förbereder läsaren för en beskrivning av domens dag.

al-Qurtubi

Diskuterar *hadith* som ett begrepp för nyheter som väcker oro eller insikt. Han tolkar *al-ghashiyah* som en dag som överväldigar både kropp och själ.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Har berättelsen om den överväldigande nått dig?" och kommenterar att detta är en retorisk fråga som inleder en kraftfull påminnelse om domens dag.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en inledning till en eskatologisk beskrivning. Han betonar att *al-ghashiyah* är en dag som ingen kan undkomma, och att

versen är en uppmaning till att lyssna.

88:2

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

Den Dagen skall [någras] ansikten vara märkta av förödmjukelse:

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:2 - وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

”Ansikten, den dagen, kommer att vara ödmjuka”

Teologisk innebörd

Versen inleder en kontrasterande beskrivning av två grupper på domens dag. Här beskrivs de fördömda: deras *ansikten* är *khashi'ah* - ödmjuka, förödmjukade, nedslagna. Det är en bild av inre skräck, yttre underkastelse och total maktlöshet inför Guds dom.

- *Wujuh* (ansikten) representerar människans yttre uttryck - här speglar de inre tillstånd av rädsla och ånger.
- *Khushu'* är ett tillstånd av djup ödmjukhet, ofta förknippat med bön - men här används det i negativ bemärkelse: inte fridfull ödmjukhet, utan förödmjukelse.
- Teologiskt är detta en varning: de som förnekade sanningen kommer att stå inför Gud med förkrossade ansikten.

Språklig och retorisk analys

- وَجُوهٌ (wujuh): ”ansikten” - plural, obestämd form, vilket antyder

mångfald och anonymitet. Det är inte en individ, utan en kategori.

- **يَوْمَئِذٍ (yawma'idhin):** "den dagen" – temporalt adverb som förankrar scenen i domens dag.
- **خَاشِعَةً (khashi'ah):** "ödmjuka", "förödmjukade", "nedslagna" – feminin participform från roten خ-ش-ع, som betyder att vara stilla, undergiven, rädd.

□ Retoriskt är versen kort, rytmisk och suggestiv. Den använder konkreta kroppsliga bilder (ansikten) för att uttrycka andliga tillstånd. Den poetiska effekten förstärks av alliteration (w-y-kh-'), och versen fungerar som en visuell inledning till en längre beskrivning av de fördömda.

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han tolkar *khashi'ah* som ansikten som är förödmjukade, nedslagna av skräck och ånger. Han betonar att detta är en bild för de ogudaktigas tillstånd på domens dag.

al-Jalalayn

Förklarar att *khashi'ah* betyder ödmjuka i rädsla – inte i fromhet, utan i förnedring. Han ser detta som en inledning till beskrivningen av de fördömda.

Ibn Kathir

Han kopplar versen till andra eskatologiska passager där de ogudaktiga står med nedslagna huvuden. Han tolkar *wujuh* som en symbol för hela människan.

al-Sa'di

Han ser versen som en bild för inre ånger och yttre förödmjukelse. De som förnekade sanningen kommer att stå inför Gud med skräck i sina ansikten.

al-Qurtubi

Diskuterar *khushu'* som ett tillstånd som kan vara positivt (i bön) eller

negativt (i förnedring). Här är det det senare. Han tolkar versen som en psykologisk och teologisk bild av domens dag.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Ansikten, den dagen, kommer att vara ödmjuka", och kommenterar att detta är en bild för de ogudaktigas tillstånd - förödmjukade inför Guds dom.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en inledning till en eskatologisk kontrast: de fördömda och de belönade. Han ser *khashi'ah* som en bild för inre skräck och yttre underkastelse.

88:3

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ

de släpar på [bördan av sin synd]

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:3 – عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ

"Arbetande, utmattade"

Teologisk innebörd

Versen beskriver tillståndet för de människor vars ansikten är

förödmjukade på domens dag (vers 2). De beskrivs som *'amilah nasibah* – de har arbetat, men är utmattade. Detta är en kraftfull teologisk ironi:

- De har ansträngt sig i detta liv – men inte i lydnad mot Gud.
- Deras möda var meningslös i evighetens ljus: arbete utan rätt tro, eller i falsk tro, leder till trötthet utan belöning.
- Teologiskt är detta en varning: det är inte mängden arbete som räknas, utan dess riktning och syfte.

Språklig och retorisk analys

- **عَامِلَةٌ** (*'amilah*): "arbetande" – feminin participform, beskriver en själ eller grupp som är aktiv, sysselsatt.
- **نَاصِبَةٌ** (*nasibah*): "utmattad", "sliten" – feminin participform från roten **ن-ص-ب**, som betyder att anstränga sig till utmattning.

□ Retoriskt är versen rytmisk och koncist kontrasterande. Kombinationen av två participer utan verb skapar en intensiv, statisk bild: de arbetar – men är redan förlorade. Den poetiska effekten förstärks av assonans (a-i-a) och alliteration ('-n-s-b).

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han tolkar *'amilah nasibah* som människor som arbetat hårt i detta liv, men utan rätt vägledning. Deras möda var förgäves. Han nämner även att vissa tolkade det som munkar eller avgudadyrkare.

al-Jalalayn

Förklarar att de arbetat i detta liv, men deras arbete ledde till trötthet och ingen belöning. Han nämner att det kan syfta på falska religiösa praktiker.

Ibn Kathir

Han återger flera tolkningar: att det syftar på dem som arbetat i falsk religion, eller på de fördömda i helvetet som tvingas arbeta i straff. Han

betonar att det är arbete utan frukt.

al-Sa'di

Han ser versen som en bild för meningslös möda – arbete som inte är för Guds skull, eller som sker i förnekelse. Det är en varning mot att leva utan rätt tro.

al-Qurtubi

Diskuterar att *'amilah nasibah* kan syfta på både detta liv och nästa: antingen arbete i detta liv utan tro, eller arbete i helvetet som straff. Han betonar att det är ett tillstånd av trötthet utan vila.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Arbetande, utmattade", och kommenterar att detta är en bild för människor vars möda varit förgäves – antingen i detta liv eller i nästa.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en varning: det är möjligt att arbeta hårt, men ändå gå förlorad. Han ser versen som en påminnelse om att rätt intention och tro är avgörande.

88:4

تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً

[på väg mot] den heta eld där de skall brinna.

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:4 – تَصَلَّى نَارًا ۞ حَامِيَةً ۞

”De ska brinna i en glödhet eld”

Teologisk innebörd

Versen beskriver det straff som väntar de fördömda själarna som i verserna innan beskrivits som förödmjukade, utmattade och förgäves arbetande. Här konkretiseras deras öde: de ska *brinna i en het eld*. Detta är en av Qur'anens många eskatologiska bilder av helvetet (Jahannam).

- *Nar hamiyah* (glödhet eld) antyder inte bara hetta, utan intensiv, outhärdlig hetta – utan lindring.
- Teologiskt är detta en rättvis konsekvens för dem som vände sig bort från Gud, trots varningar och tecken.
- Versen fungerar som en övergång från inre tillstånd (ångest, utmattning) till yttre straff (elden).

Språklig och retorisk analys

- **تَصَلَّى (tasla)**: Verb i presens passiv form – ”hon (själ) ska brinna”, ”utsätts för eld”. Från roten *ص-ل-ي*, som betyder att brännas, rostas, utsätts för eld.
- **نَارًا (naran)**: ”en eld” – obestämd form, vilket antyder storhet och skräck.
- **حَامِيَةً (hamiyah)**: ”glödhet”, ”brännande het” – feminin adjektivform, förstärker eldens intensitet.

□ Retoriskt är versen kort och rytmisk, med stark ljudlig effekt: *s-l-h* ljuden förstärker känslan av hetta och smärta. Kombinationen av presensform och adjektiv skapar en levande, skrämmande bild.

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han tolkar *tasla naran hamiyah* som att själen kommer att brännas i en eld som är extremt het – hetare än någon eld i detta liv. Han betonar att detta är en rättvis konsekvens.

al-Jalalayn

Förklarar att *hamiyah* betyder mycket het, och att versen syftar på helvetets eld. Han ser detta som en fortsättning på beskrivningen av de fördömda.

Ibn Kathir

Han återger hadither där Profeten ﷺ beskriver helvetets eld som 70 gånger hetare än världslig eld. Han tolkar versen som en varning för Guds straff.

al-Sa‘di

Han ser versen som en konkretisering av det straff som väntar dem som arbetat förgäves. Elden är inte bara fysisk, utan också en manifestation av Guds vrede.

al-Qurtubi

Diskuterar *hamiyah* som en eld utan rök, ren hetta. Han tolkar versen som en bild för total smärta – både kroppslig och själslig.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "De ska brinna i en glödhet eld", och kommenterar att detta är en poetisk och teologisk bild av helvetets straff.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en varning: de som vänder sig bort från Gud kommer att möta en eld som är outhärdlig. Han betonar att detta är en konsekvens, inte en grymhet.

88:5

تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آَنِيةٍ

Vid en kokande källa får de släcka sin törst

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:5 - تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آَنِيةٍ

"De får dricka ur en källa som kokar över"

Teologisk innebörd

Versen fortsätter beskrivningen av de fördömda på domens dag. Efter att ha arbetat förgäves (vers 3) och bränts i en glödhet eld (vers 4), får de nu dricka – men inte som lindring, utan som ytterligare straff: från en källa vars vatten är *aniyah* – extremt hett, kokande.

- Detta är en del av helvetets straff: inte bara eld, utan även brännande dryck.
- Teologiskt visar versen att varje aspekt av tillvaron i helvetet är lidande – även det som normalt ger lindring (vatten).
- Den uttrycker också Guds absoluta rättvisa: de som vände sig bort från sanningen får möta konsekvenser som motsvarar deras förnekelse.

Språklig och retorisk analys

- **تُسْقَى (tusqa)**: Passiv presens – ”de får dricka”, eller snarare ”de ges att dricka”, vilket antyder tvång.
- **مِنْ عَيْنٍ (min ‘aynin)**: ”från en källa” – obestämd form, vilket antyder att detta är en av flera källor i helvetet.
- **ءَانِيَةٍ (aniyah)**: Adjektiv från roten **أ-ن-ي**, som betyder att nå sin yttersta punkt – här: vatten som kokar över, extremt hett.

□ Retoriskt är versen kort, rytmisk och laddad med kontrast: vatten som normalt symboliserar liv och lindring blir här ett medel för straff. Kombinationen av passiv form och stark adjektivisering förstärker känslan av hjälplöshet och smärta.

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han tolkar *aniyah* som vatten som nått sin kokpunkt – så hett att det inte kan drickas utan att orsaka skada. Han betonar att detta är en del av helvetets plågor.

al-Jalalayn

Förklarar att *‘ayn aniyah* är en källa med extremt hett vatten, som ges till de fördömda som straff.

Ibn Kathir

Han återger hadither som beskriver helvetets drycker som *hamim* (kokande vatten) och *ghassaq* (varmt, illaluktande vätska). Han tolkar versen som en bild för inre plåga.

al-Sa‘di

Han ser versen som en fortsättning på den fördömdes öde: efter eld kommer brännande dryck. Det är en totalisering av lidande.

al-Qurtubi

Diskuterar *aniyah* som ett ord som antyder att vattnet är så hett att det kokar över. Han tolkar versen som en retorisk förstärkning av helvetets fasor.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "De får dricka ur en källa som kokar över", och kommenterar att detta är en bild för hur även det som normalt ger lindring blir till straff i helvetet.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en del av helvetets totala straffsystem: eld, hetta, och kokande dryck. Han ser detta som en rättvis konsekvens för dem som förnekade Gud.

88:6

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ

och deras enda föda skall vara en torr, törnig buske,

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:6 – لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ

"De har inget annat att äta än taggigt, bittert törne"

□ Teologisk innebörd

Versen fortsätter beskrivningen av de fördömdas tillvaro i helvetet. Efter att ha fått brännande dryck (vers 5), får de nu *ingen annan föda än dari'* – ett taggigt, bittert, näringslöst växtmaterial som i vissa tolkningar är synonymt med *shibriq*, ett slags giftigt ökenbuskage.

- Födan är inte lindring, utan ytterligare plåga.
- Teologiskt visar versen att helvetets invånare inte får någon verklig näring eller lindring – varken i dryck eller föda.
- Det är en bild av total förnedring: även det mest grundläggande mänskliga behovet (mat) blir till straff.

□ Språklig och retorisk analys

- لَيْسَ لَهُمْ (laysa lahum): "de har inte" – negation som uttrycker total avsaknad.
- طَعَامٌ (ta'am): "mat" – obestämd form, vilket antyder att all mat är utesluten utom en.
- إِلَّا (illa): "förutom" – används för att ange undantag, här: det enda de får.
- مِنْ ضَرِيْعٍ (min dari'): "från dari'" – en växt som är taggigt, bitter, och enligt vissa tolkningar giftig eller oätlig.

□ Retoriskt är versen konstruerad som en negation följt av ett ironiskt undantag: de har ingen mat – utom något som inte är mat i egentlig mening. Det skapar en känsla av hopplöshet och förnedring.

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han tolkar *dari'* som en växt som är giftig och oätlig – vissa säger att det är *shibriq*, som växer i öknar och inte kan ätas av människor. Han betonar att detta är en del av helvetets straff.

al-Jalalayn

Förklarar att *dari'* är en taggig växt som inte ger näring och orsakar smärta. Han ser detta som en bild för total förnedring.

Ibn Kathir

Han återger flera tolkningar: att *dari'* är en växt som är bitter, taggig och inte ger näring. Han kopplar versen till andra verser om helvetets föda, som *ghislin* och *zakum*.

al-Sa'di

Han ser versen som en bild för att de fördömda inte får något som lindrar – inte mat, inte dryck, inte vila. Allt är straff.

al-Qurtubi

Diskuterar *dari'* som en växt som är både fysisk och symbolisk – den representerar smärta, bitterhet och förnedring. Han tolkar versen som en retorisk förstärkning av helvetets fasor.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "De har inget annat att äta än taggigt, bittert törne", och kommenterar att detta är en bild för hur även födan i helvetet är en del av straffet.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en varning: de som förnekar Gud får inte ens lindring i det mest grundläggande – maten. Han ser *dari'* som en symbol för meningslöshet och smärta.

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ

som varken ger näring eller stillar hungern.

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:7 - لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ

”Den ger varken näring eller lindrar hunger”

Teologisk innebörd

Versen avslutar beskrivningen av helvetets föda (*dari'*, vers 6) med en kraftfull negation: den ger varken näring (*yusmin*) eller lindring från hunger (*yughni min ju'*). Det är en dubbel förnekelse av födans funktion – den är inte bara obehaglig, den är också fullständigt meningslös.

- Teologiskt uttrycker detta att straffet är totalt: även det som normalt ger lindring (mat) blir till plåga.
- Det är en bild av förnedring och hopplöshet – de fördömda får något att äta, men det hjälper dem inte.
- Versen förstärker att helvetet är en plats där grundläggande mänskliga behov inte tillgodoses – tvärtom, de förvärras.

Språklig och retorisk analys

- لَا (**la**): Dubbel negation – förstärker att funktionen är helt frånvarande.
- يُسْمِنُ (**yusmin**): ”ger näring”, ”gör fet” – från roten س-م-ن, som betyder att öka i vikt, ge styrka.
- وَلَا يُغْنِي (**wa-la yughni**): ”och inte lindrar” – från غ-ن-ي, som betyder att vara tillräcklig, ge nytta.
- مِنْ جُوعٍ (**min ju'**): ”från hunger” – prepositionsfras som förstärker att hungern kvarstår.

□ Retoriskt är versen rytmisk och koncist ironisk. Den bygger på kontrast mellan förväntan (mat som lindring) och verklighet (mat som plåga). Kombinationen av två verb i presensform förstärker att detta är ett pågående tillstånd.

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han tolkar versen som att *dari'* inte ger någon nytta – det varken stärker kroppen eller stillar hungern. Han betonar att detta är en del av helvetets straff.

al-Jalalayn

Förklarar att födan inte ger näring och inte lindrar hunger – den är bara till för att plåga. Han ser detta som en förstärkning av vers 6.

Ibn Kathir

Han kopplar versen till andra verser om helvetets föda, som *zakum* och *ghislin*, som också är meningslösa och smärtsamma. Han tolkar versen som en bild för total förnedring.

al-Sa'di

Han ser versen som en retorisk förstärkning: de får mat, men den är värdelös. Det är en del av Guds rättvisa mot dem som förnekade sanningen.

al-Qurtubi

Diskuterar att *yusmin* och *yughni* är två funktioner som mat normalt har – men här är båda frånvarande. Han tolkar versen som en poetisk och teologisk bild av hopplöshet.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Den ger varken näring eller lindrar hunger", och kommenterar att detta är en bild för hur helvetets föda är en del av straffet – inte lindring.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en varning: även det som verkar vara lindring (mat) är i själva verket plåga. Han ser detta som en förstärkning av helvetets totala lidande.

88:8

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ

[Andras] ansikten skall den Dagen visa glädjen och

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:8 – وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ

"Ansikten, den dagen, kommer att stråla av glädje"

Teologisk innebörd

Versen markerar en vändpunkt i suran: från de fördömda till de belönade. Här beskrivs de troendes tillstånd på domens dag – deras *ansikten* är *na'imah*, vilket betyder glada, strålande, välsignade. Det är en bild av inre frid och yttre belöning.

- *Na'imah* är relaterat till *ni'mah* – välsignelse, välstånd, njutning.

- Teologiskt uttrycker versen att de troende kommer att vara i ett tillstånd av fullkomlig glädje, både kroppsligt och själsligt.
- Versen fungerar som en kontrast till vers 2: där de fördömda är förödmjukade, är de troende strålande.

Språklig och retorisk analys

- **وُجُوهُ** (**wujuh**): "ansikten" – plural, obestämd form, vilket antyder mångfald och kollektiv belöning.
- **يَوْمَئِذٍ** (**yawma'idhin**): "den dagen" – temporalt adverb som förankrar scenen i domens dag.
- **نَاعِمَةً** (**na'imah**): "strålande", "välsignade", "glada" – feminin participform från roten ن-ع-م, som betyder mjukhet, välsignelse, njutning.

□ Retoriskt är versen rytmisk och kontrasterande. Den speglar vers 2 i struktur men inverterar dess innebörd. Den poetiska effekten förstärks av ljudlig mjukhet (n-ع-m), vilket skapar en känsla av frid.

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han tolkar *na'imah* som ansikten som är glada, strålande av belåtenhet och välsignelse. Han betonar att detta är en bild för de troendes belöning.

al-Jalalayn

Förklarar att *na'imah* betyder glada och belåtna – de är i ett tillstånd av njutning och frid.

Ibn Kathir

Han kopplar versen till andra verser där de troende beskrivs som glada och strålande på domens dag. Han tolkar *na'imah* som ett tecken på inre frid och yttre belöning.

al-Sa'di

Han ser versen som en bild för de troendes belöning: deras ansikten speglar deras inre tillstånd av glädje och trygghet.

al-Qurtubi

Diskuterar *na'imah* som ett tillstånd av välsignelse, mjukhet och glädje. Han tolkar versen som en poetisk och teologisk bild av paradiskt tillstånd.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Ansikten, den dagen, kommer att stråla av glädje", och kommenterar att detta är en bild för de troendes belöning och inre frid.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en kontrast till de fördömda: de troende är glada, belåtna och strålande. Han ser detta som en poetisk bild av paradiset.

88:9

لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ

tillfredsställelsen över [att ha nått det mål] de strävade mot,

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:9 - لَسَعِيهَا رَاضِيَةً ۙ

”Tillfreds med sin möda”

Teologisk innebörd

Versen beskriver de troendes inre tillstånd på domens dag: deras ansikten är strålande (vers 8), och nu får vi veta varför – de är *radiyah* (nöjda, tillfreds) med sin *sa'y* (möda, strävan). Det är en bild av belåtenhet med det liv de levt och den belöning de nu får.

- *Sa'y* syftar på deras handlingar i detta liv: tro, bön, goda gärningar, tålamod.
- *Radiyah* uttrycker att de inte bara får sin belöning – de är nöjda med den, och den överträffar deras förväntningar.
- Teologiskt visar versen att Gud inte låter någon möda gå förlorad, och att de troende kommer att känna frid och glädje över sin livsgärning.

Språklig och retorisk analys

- لَسَعِيهَا (**li-sa'yiha**): ”över sin möda” – *li-* anger orsak eller tillhörighet, *sa'y* betyder strävan, ansträngning.
- رَاضِيَةً (**radiyah**): ”nöjd”, ”tillfreds” – feminin participform från roten *ر-ض-ي*, som betyder att vara nöjd, belåten.

□ Retoriskt är versen kort, harmonisk och inre fokuserad. Den bygger vidare på vers 8 och fördjupar den emotionella dimensionen: inte bara yttre glädje, utan inre frid. Den poetiska rytmen förstärks av mjuka ljud (s-‘-y-r-d), vilket speglar innehållets stillhet.

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han tolkar *radiyah li-sa'yiha* som att den troende är nöjd med sin strävan eftersom den lett till belöning. Han betonar att detta är ett tecken på Guds rättvisa och generositet.

al-Jalalayn

Förklarar att själen är nöjd med sin möda eftersom den lett till frälsning och paradys. Det är en belåtenhet som kommer av att se frukten av sina gärningar.

Ibn Kathir

Han kopplar versen till andra verser där Gud lovar att ingen god gärning går förlorad. Han tolkar *sa'y* som tro, bön och goda handlingar.

al-Sa'di

Han ser versen som en bild för den troendes inre frid: de ser tillbaka på sitt liv och känner att det var värt det. Det är en belöning i sig.

al-Qurtubi

Diskuterar *radiyah* som ett tillstånd av djup inre tillfredsställelse – inte bara med belöningen, utan med hela livsresan. Han tolkar versen som en psykologisk och teologisk höjdpunkt.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Tillfreds med sin möda", och kommenterar att detta är en bild för den troendes inre frid och belåtenhet med sin livsgärning.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en bekräftelse på att de troende kommer att känna att deras strävan var meningsfull. Han ser detta som en poetisk bild av evig belöning.

88:10

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

[vilande] i en högt belägen lustgård,

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Vers 88:10 - فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

”I en upphöjd trädgård”

Teologisk innebörd

Versen beskriver den plats där de belönade troende kommer att vistas: *janna ‘aliya* - en upphöjd trädgård. Det är en poetisk och teologisk bild av paradiset, där höjden symboliserar både fysisk placering och andlig status.

- *‘aliya* antyder höjd, ära, överlägsenhet - paradiset är inte bara vackert, det är upphöjt över allt annat.
- Teologiskt uttrycker versen att de troende får en plats av ära, närhet till Gud och evig vila.
- Versen fungerar som en övergång från inre tillstånd (glädje, tillfredsställelse) till yttre belöning (paradiset).

Språklig och retorisk analys

- فِي (fi): Preposition - ”i”, vilket förankrar platsen.
- جَنَّةٍ (jannatin): ”trädgård”, ”paradis” - obestämd form, vilket antyder storhet och mångfald.
- عَالِيَةٍ (‘aliyah): ”upphöjd”, ”hög” - feminin adjektivform från roten ع-ل-ع

و, som betyder att vara hög, upphöjd, överlägsen.

□ Retoriskt är versen kort, melodisk och suggestiv. Den bygger vidare på verserna 8–9 och förflyttar fokus från känsla till plats. Kombinationen av *janna* och *‘aliya* skapar en bild av ett paradiset som är både vackert och ärofyllt.

Klassisk tafsir

al-Tabari

Han tolkar *janna ‘aliya* som ett paradiset som är högt beläget – både fysiskt och i rang. Han betonar att detta är en belöning för de troende.

al-Jalalayn

Förklarar att *‘aliya* betyder högt upp – antingen i fysisk höjd eller i status. Han ser detta som en bild för paradiset.

Ibn Kathir

Han kopplar versen till andra verser där paradiset beskrivs som högt beläget, med floder och skugga. Han tolkar *‘aliya* som en plats av ära.

al-Sa‘di

Han ser versen som en poetisk bild av paradiset: högt, vackert, fridfullt. Han betonar att detta är en belöning som överträffar den troendes förväntningar.

al-Qurtubi

Diskuterar *‘aliya* som en symbol för närhet till Gud, ära och trygghet. Han tolkar versen som en teologisk och poetisk höjdpunkt.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "I en upphöjd trädgård", och kommenterar att detta är en bild för paradiset som plats av ära och frid.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en poetisk beskrivning av paradiset – högt i både fysisk och andlig mening. Han ser detta som en belöning för tro och tålamod.

[KAPITEL 88](#)

«[VERS FÖR VERS TAFSIR KAPITEL 89 - Al-Fadjr](#)

[VERS FÖR VERS TAFSIR KAPITEL 88 al-Ghashiyah DEL-2](#)»

- [Bönen mellan befallning och upphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)
- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)